

آفت هیاختی پور می اصلاح امنیت شه ریوژی

خوش بینی مفرط بازارها به

توافق ایران و آمریکا

صفحه ۶

افزایش دستمزد هم دیگر تاثیری در زندگی بازنشستگان ندارد

حقوق قربانی گرنای های

سرسام آور

صفحه ۶

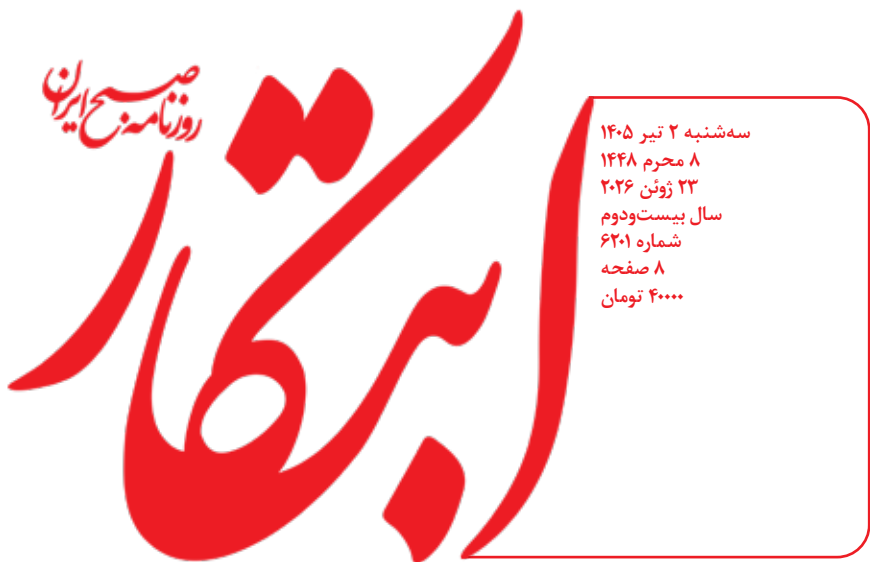

مدیر کل بازاریابی و توسعه گردشگری خارجی خبر داد

کاهش ۱۴ درصدی ورود

گردشگران به خاورمیانه

صفحه ۶

سه شنبه ۲ تیر ۱۴۰۵
۸ محرم ۱۴۴۸
۲۳ ژوئن ۲۰۲۶
سال بیست و دوم
شماره ۶۲۰۱
۸ صفحه
۴۰۰۰ تومان

دستاوردهای ایران و آمریکا در تفاهم‌نامه بررسی شد

نقطه عطف تاریخی در

نظم جدید منطقه

تفاهم نامه اسلام‌آباد نقطه عطفی تاریخی در روابط ایران و آمریکا و نظم منطقه‌ای خاورمیانه است. این سند چه دستاوردهایی برای ایران و آمریکا داشته است؟

در دل هر توافق‌نامه بین‌المللی، بیش از آنکه کلمات، بندها و تعهدات حقوقی به چشم آیند، سرنوشت انسان‌هایی نهفته است که نه در سالن‌های مذاکره، بلکه در پشت مرزها و در میان معیشت روزمره خود، منتظر ثمره یا شکست آن نشست‌اند.

تفاهم نامه ۱۴ ماده‌ای اسلام‌آباد، که در گرمای پایان خرداد ۱۴۰۵ و در سایه جنگ‌های فرسایشی خاورمیانه به امضا رسید، بیش از آنکه صرفاً سندی حقوقی باشد، آینه‌ای است از معادلات پیچیده قدرت، اضطراب‌های اقتصادی دولت و امیدواری یا واقعی پایان یک درگیری تمام‌شده‌نی که نگاه همگان را به خود معطوف کرده است.

این تفاهم‌نامه از حیث حقوقی، یک موافقت‌نامه بین‌المللی با بار تعهدات فوری و غیرقابل راجع نیست؛ بلکه بیش از آن، اعلام‌یتنی است که در آن، «خواستن» آمریکا برای بازگشایی تنگه هرمز و «خواستن» ایران برای رهایی از بند تحریم‌ها، در یک نقطه تلاقی تاریخی و پرهزینه با هم برخورد کرده‌اند.

از این منظر، دستاوردهایی که برای هر یک از طرفین برشمرده می‌شود، در واقع ثمره همان «بهای سنگینی» است که هر کشور برای خروج از بن‌بست نظامی و اقتصادی حاضر به پرداخت آن شده است. اما در پس این تعادل ظاهری، غوغایی از نابرابری‌های ساختاری و ابهامات تفسیری موج می‌زند که هر حقوقدانی را به تأمل وامی‌دارد.

اگر به دستاوردهای ایران بنگریم، نه با هیجان یک ناظر سیاسی، بلکه با دقت یک تحلیلگر حقوق بین‌الملل، می‌بینیم که جمهوری اسلامی در این میدان دیپلماتیک، موفق شده است با استفاده هوشمندانه از «هرم تنگه» و «هرم اورانیوم»، امتیازاتی کسب کند که در هیچ‌یک از توافقات‌های پیشین، از جمله برجام، به دست نیاورده بود.

شرح در صفحه ۶

تمام احتمالات صعود ایران به مرحله حذفی جام جهانی

شاید با یک مساوی هم

صعود کنیم

صفحه ۵

مدیر کل بازاریابی و توسعه گردشگری خارجی خبر داد

کاهش ۱۴ درصدی ورود

گردشگران به خاورمیانه

صفحه ۶

رئیس‌جمهور در مراسم روز ملی اصناف:

سخنی که موجب تفرقه شود، آب ریختن به آسیاب دشمن است

صفحه ۶

سرمقاله

شکاف در اردوگاه هم‌پیمانان؛ چرا رابطه ترامپ و نتانیاهو به اصطکاک رسیده است؟

مجیدمرسلی

رابطه دونالد ترامپ و بنیامین نتانیاهو سال‌ها به‌عنوان یکی از محکم‌ترین پیوندهای سیاسی در محور واشنگتن - تل‌آویو معرفی می‌شد؛ رابطه‌ای که بر پایه منافع مشترک، نگاه سخت‌گیرانه به ایران و رویکرد امنیت‌محور به خاورمیانه شکل گرفته بود. اما امروز، نشانه‌های آشکار تنش میان این دو، نشان می‌دهد این اتحاد بیش از آنکه بر اعتماد پایدار استوار باشد، بر هم‌زمانی منافع و نیازهای سیاسی بنا شده بود. هم‌زمانی‌ای که حالا زیر فشار تحولات منطقه‌ای و رقابت‌های داخلی ترک برداشته است.

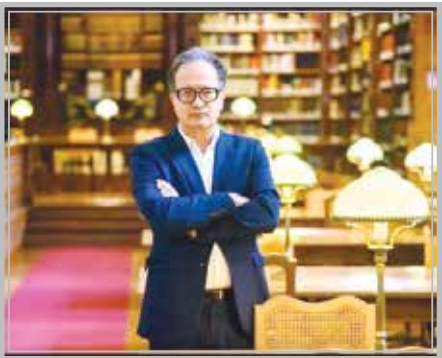
اصل ماجرا از این قرار است که ترامپ و نتانیاهو هر دو سیاستمدارانی هستند که مثل اکثر سیاستمداران بیش از هر چیز، با محاسبه سود و زیان سیاسی حرکت می‌کنند. ترامپ در آمریکا با پایگاه رأیی مواجه است که از او انتظار دارد قاطع، غیرقابل‌پیش‌بینی، قدرتمند و سخت‌گیر باشد. در مقابل، نتانیاهو در اسرائیل زیر فشار امنیتی، قضایی و سیاسی قرار دارد و برای بقا، به نمایش قدرت و کنترل بحران نیازمند است. در واقع بقای سیاسی خود را در حفظ بحران منطقه ای می‌بیند. همین‌جا نقطه اصطکاک آغاز می‌شود؛ وقتی دو رهبر به‌جای هماهنگی راهبردی و حفظ منافع مشترک، بیشتر به بقای سیاسی خود فکر کنند، اختلاف بر سر جزئیات می‌تواند به شکافی بزرگ در سطح رسانه‌ای و دیپلماتیک تبدیل شود.

یکی از مهم‌ترین دلایل این تنش، تفاوت در اولویت‌هاست. دولت اسرائیل معضله خواهان حمایت حداکثری و بدون فاصله و بی‌قید و شرط از سوی آمریکا است، اما ترامپ در صورت نزدیکی سیاسی با تل‌آویو همیشه سیاست را از پنجره منافع داخلی آمریکا می‌بیند، که البته کاملاً طبیعی است.

ادامه در صفحه ۶

مدیر مرکز تحقیقات استراتژیک خاورمیانه در گفت و گو با یک رسانه اتریشی تشریح کرد

هرمز؛ برگ برنده ایران در نظم جدید منطقه‌ای

گرفته و موشک‌ها و جگنده‌هایی که حريم هوایی ایران را هدف قرار دادند از همین پایگاه‌ها به پرواز درآمده بودند. وی در خصوص بندی از توافق که از جذب ۳۰۰ میلیارد دلار برای بازسازی ایران سخن می‌گوید نیز توضیح می‌دهد: این رقم به معنای کمک مالی کشورهای عربی حوزه خلیج فارس به ایران نیست، بلکه بیشتر به سرمایه‌گذاری و انتقال فناوری اشاره دارد. او تأکید کرد که ایران کشوری ثروتمند است و نیازی به کمک مالی دیگران ندارد. بزرگ‌تر در عین حال از موضع کشورهای اروپایی که به گفته او در جنگ اخیر نشان داده که ایران قادر است خطوط نکرند، قدردانی کرد.

در حوزه سیاست منطقه‌ای، بزرگ‌تر به موضوع حمایت ایران از حزب‌الله پرداخت و توضیح داد که ایران به دلیل موقعیت راهبردی خاص خود و نوعی تنهایی ژئوپلیتیکی در منطقه، طی دهه‌های گذشته روابطی با بازیگران غیردولتی برقرار کرده است. از نگاه او، این روابط بخشی از سیاست بازآزادگی ایران بوده‌اند. با این حال، جنگ اخیر نشان داده که ایران قادر است خطوط دفاعی خود را مستقیماً از سرزمین اصلی نیز مدیریت کند. او در پاسخ به این دیدگاه که راهبر محور مقاومت و شبکه‌های منطقه‌ای پیرامون حزب‌الله ممکن است کارایی گذشته خود را از دست داده باشند، این برداشت را نادرست دانست و تأکید کرد: اسرائیل همچنان اهداف هژمونیک در منطقه را دنبال می‌کند؛ اهدافی که حتی موجب نگرانی برخی کشورهای عربی حوزه خلیج فارس نیز شده است. وی همچنین اتهام تلاش ایران برای گسترش نفوذ از عراق تا لبنان را رد کرد و گفت که جمهوری

هدف حملات نظامی قرار دهد و از سوی دیگر، ایران نیز قادر نیست در وضعیت دائمی جنگ باقی بماند. در نتیجه شاید یک درگیری نظامی لازم بود تا دو طرف با نقاط قوت و محدودیت‌های راهبردی خود آشنا شوند.

رئیس دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علوم تحقیقات تهران در ادامه صحبت‌های خود تأکید کرد، ایران برخلاف تصور رایج، پس از جنگ در موقعیتی قوی‌تر از گذشته قرار گرفته است. زیرا جمهوری اسلامی ایران در جریان جنگ به اهمیت یک اهرم ژئوپلیتیکی بسیار مهم، یعنی تنگه هرمز بیش از گذشته پی برد. این گذرگاه راهبردی نه تنها بر انرژی جهان، بلکه بر زنجیره‌های تأمین کالا و حتی امنیت غذایی بسیاری از کشورها تأثیرگذار است. بنابراین بزرگ‌تر معتقد است که در صورت وقوع حملات جدید، تنها به پیچیده‌تر شدن بود از این ابزار ژئوپلیتیکی استفاده کند؛ ابزاری که همه بازیگران بین‌المللی در باز نگه داشتن آن منافع حیاتی دارند. او در عین حال احتمال اخذ عوارض یا درآمزی اقتصادی از عبور کشتی‌ها در تنگه هرمز را رد کرد و گفت که ایران چنین رویکردی را دنبال نمی‌کند و هدف اصلی آن اقتصادی نیست.

همچنین در خصوص پیشنهادهایی مبنی بر حضور نظامی اروپا برای تأمین امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز، بزرگ‌تر هشدار داد که هرگونه فعالیت نظامی خارجی تنها به پیچیده‌تر شدن اوضاع منجر خواهد شد. به اعتقاد وی، ویژگی‌های جغرافیایی این آبراه باریک به گونه‌ای است که ایران به طور طبیعی توانایی کنترل آن را دارد و نیازی به مداخلات بیشتر خارجی وجود ندارد. این استاد روابط بین‌المللی همچنین در خصوص روابط ایران با همسایگان منطقه‌ای و اتهاماتی که به تهران در مورد حملات برزخ کشورهای همسایه نظیر امارات و عمان در طول جنگ مطرح شده، تصریح کرد: طبیعی است، کشوری که برای بقا و حفظ کرامت خود می‌جنگد از تمامی ابزارهایی که در اختیار دارد، استفاده می‌کند. او تأکید کرد که ایران هرگز قصد تخریب روابط خود با همسایگان را نداشته است، هرچند در حال حاضر سطحی از بی‌اعتمادی میان طرفین وجود دارد. با این حال به باور وی، واقعیت‌های جغرافیایی منطقه در نهایت کشورهای منطقه را ناگزیر به همکاری مجدد خواهد کرد.

بزرگ‌تر همچنین یادآور شد که بسیاری از حملات انجام‌شده علیه ایران از طریق پایگاه‌های نظامی آمریکا در منطقه صورت

گروه سیاسی-کبهان بزرگ‌تر استاد تمام روابط بین‌الملل و مدیر مرکز مطالعات علمی و تحقیقات استراتژیک خاورمیانه در گفت و گو اختصاصی که اخیراً با رسانه اتریشی Die Press داشته معتقد است، توافق فعلی میان ایران و ایالات متحده نومی دستاوردی برای هر دو طرف محسوب می‌شود؛ زیرا جنگی که میان طرفین رخ داد، اساساً به سود هیچ‌یک از بازیگران درگیر، اعم از ایران، آمریکا و کشورهای منطقه نبود؛ بنابراین اکنون مهم‌ترین ضرورت، حرکت به سوی صلحی پایدار و قابل اتکا است.

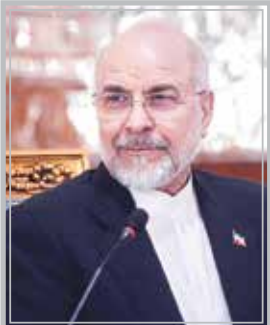
بزرگ‌تر در تشریح فضای داخلی ایران پس از جنگ توضیح داد که جامعه ایران با احساساتی دوگانه مواجه است. از یک سو، بی‌اعتمادی عمیقی نسبت به آمریکا وجود دارد؛ زیرا در سال‌های اخیر و در حالی که مذاکرات در جریان بوده، واشنگتن دو بار به سمت درگیری نظامی حرکت کرده است. از سوی دیگر، مردم ایران خواهان آرامش، ثبات و پایان تنش‌های فرسایشی هستند. وی رفع تحریم‌های اقتصادی را مهم‌ترین مطالبه ایران در مذاکرات دانست و تأکید کرد که تحریم‌ها طی سال‌های گذشته فشار سنگینی بر اقتصاد کشور و معیشت مردم وارد کرده‌اند. در واقع هر چند، می‌توان بخشی از مشکلات اقتصادی ایران را به ضعف‌های مدیریتی نسبت داد، اما نباید فراموش کرد که کشوری که سال‌ها تحت تحریم قرار داشته در اجرای اصلاحات اقتصادی و سیاسی نیز با محدودیت‌های جدی روبرو بوده است. این استاد تمام روابط بین‌الملل در ادامه این گفت و گو درباره امکان دستیابی به توافق نهایی صلح میان ایران و ایالات متحده آمریکا، ظرف شصت روز اظهار داشت که تحقق چنین هدفی در صورت وجود اراده سیاسی در هر دو طرف کاملاً امکان‌پذیر است. هرچند ممکن است روند مذاکرات کمی طولانی‌تر شود، اما می‌توان به سرانجام مثبت مذاکرات هسته‌ای میان تهران و واشنگتن خوش‌بین بود.

بزرگ‌تر در بخش دیگری از صحبت‌های خود با اشاره به اینکه توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ (برجام) پیش‌تر نیز وجود داشت اما با خروج دولت دونالد ترامپ از آن در سال ۲۰۱۸ عملاً از بین رفت، معتقد است که شرایط کنونی تفاوت مهمی با گذشته دارد و آن تجربه جنگ است. از دیدگاه وی، این جنگ زمینه را برای دستیابی به یک توافق جدید فراهم کرده است؛ زیرا هیچ‌یک از طرفین دیگر نمی‌توانند همان سیاست‌های قبلی را ادامه دهند. در واقع از یکسو آمریکا نمی‌تواند به سادگی بار دیگر ایران را

یادداشت

قالیباف؛ خط قرمز جریان ارزشی، مردمی و حکومتی

به گزارش اخبار جهان، در روزهایی که کشور با چالش‌های گوناگون داخلی و خارجی روبروست، حضور فعال و تأثیرگذار رئیس مجلس شورای اسلامی در کنار مسئولان ارشد نظام، از جمله دکتر مسعود پزشکیان، سردار احمد وحیدی و دکتر علیرضا زاکانی، نشان‌دهنده عزم جدی برای عبور از مشکلات و حرکت در مسیر پیشرفت و توسعه است. [...]

به گزارش اخبار جهان، در روزهایی که کشور با چالش‌های گوناگون داخلی و خارجی روبروست، حضور فعال و تأثیرگذار رئیس مجلس شورای اسلامی در کنار مسئولان ارشد نظام، از جمله دکتر مسعود پزشکیان، سردار احمد وحیدی و دکتر علیرضا زاکانی، نشان‌دهنده عزم جدی برای عبور از مشکلات و حرکت در مسیر پیشرفت و توسعه است. [...] به گزارش اخبار جهان، در روزهایی که کشور با چالش‌های گوناگون داخلی و خارجی روبروست، حضور فعال و تأثیرگذار رئیس مجلس شورای اسلامی در کنار مسئولان ارشد نظام، از جمله دکتر مسعود پزشکیان، سردار احمد وحیدی و دکتر علیرضا زاکانی، نشان‌دهنده عزم جدی برای عبور از مشکلات و حرکت در مسیر پیشرفت و توسعه است.

به گزارش اخبار جهان، در روزهایی که کشور با چالش‌های گوناگون داخلی و خارجی روبروست، حضور فعال و تأثیرگذار رئیس مجلس شورای اسلامی در کنار مسئولان ارشد نظام، از جمله دکتر مسعود پزشکیان، سردار احمد وحیدی و دکتر علیرضا زاکانی، نشان‌دهنده عزم جدی برای عبور از مشکلات و حرکت در مسیر پیشرفت و توسعه است.

به گزارش اخبار جهان، در روزهایی که کشور با چالش‌های گوناگون داخلی و خارجی روبروست، حضور فعال و تأثیرگذار رئیس مجلس شورای اسلامی در کنار مسئولان ارشد نظام، از جمله دکتر مسعود پزشکیان، سردار احمد وحیدی و دکتر علیرضا زاکانی، نشان‌دهنده عزم جدی برای عبور از مشکلات و حرکت در مسیر پیشرفت و توسعه است.

خبر

بقاقتی:

تعامل ایران با آژانس به روال جاری ادامه خواهد یافت

سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به ایرنا تأکید کرد که تعامل ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی مطابق روال جاری و منطبق با مصوبات مجلس شورای اسلامی و تصمیمات شورای‌عالی امنیت ملی ادامه خواهد یافت.

به گزارش خبرنگار سیاست خارجی ایرنا، عصر امروز معاون رئیس‌جمهور و وزیر خزانه‌داری ایالات متحده ادعا کردند که تهران موافقت کرده‌است که بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را به خاک خود دعوت کند. در هتل بورگن‌اشتوک گفت: «ایرانی‌ها موافقت کرده‌اند که بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را دوباره به کشور خود دعوت کنند.»

اسماعیل یقایی سخنگوی هیات مذاکره‌کننده در این خصوص در پاسخ به پرسش خبرنگار ایرنا گفت: «تعاملات ایران با آژانس وفق تعهدات ایران ذیل موافقت‌نامه‌های پادمان، طبق روال موجود و منطبق با مصوبات مجلس شورای اسلامی و تصمیمات شورای‌عالی امنیت ملی ادامه پیدا خواهد کرد.»

بنا به گفته مقام‌های مطلع از محتوای مذاکرات دیروز در سوئیس تهران در طول مذاکرات ۱۸ ساعته، در مورد پرونده هسته‌ای مذاکراتی انجام نداده‌است و تعهد جدیدی نپذیرفته‌است. آغاز مذاکرات هسته‌ای در چارچوب تفاهم‌نامه اسلام‌آباد برای پایان جنگ میان ایران و آمریکا، منوط به اجرای بند ۱۳ تفاهم‌نامه است.

وقتی «قطره خون شهید» همه چیز را پاک می‌کند... جز بدهی بانکی

سوغ و فشار روحی قرار دارد، ناگهان درگیر اقساط، اختراها و پیگیری‌های بانکی می‌شود. در اینجا دیگر سخن از عدد و قرارداد ساده نیست؛ سخن از برخورد دو منطق کاملاً متفاوت است. منطق اول، شهادت را پایان همه تعلقات می‌داند؛ منطق دوم، حتی مرگ را هم توقف تعهد مالی تلقی نمی‌کند.

بانک‌ها پشت واژه‌های آشنا پنهان می‌شوند: قرارداد، ضامن، تعهد، آیین‌نامه. اما پرسش اصلی دقیقاً همین‌جاست: آیا برای «شهادت» به عنوان یک وضعیت استثنایی ملی و اجتماعی، در این آیین‌نامه‌ها حتی یک سطر تعریف روشن وجود دارد؟

اگر وجود ندارد، باید صریح گفت: نظام تصمیم‌گیری مالی کشور در مواجهه با شهادت، دچار خلأ جدی و غیرقابل‌توجیه است. خلأیی که هزینه آن را خانواده‌هایی می‌پردازند که تازه از شوک فقدان خارج نشده‌اند.

تلخ‌تر آنکه در برخی موارد، فشار بانکی حتی از سطح بدهی فرد فراتر رفته و به ضامن‌ها و حساب‌های وابسته نیز سرایت می‌کند؛ گویی سیستم، مرگ را پایان

هیچ‌چیز نمی‌داند، جز مسئولیت عاطفی خانواده. اینجا دیگر مسئله «قانون» به‌تنهایی پاسخگو نیست؛ مسئله، فقدان یک سیاست شفاف و الزام‌آور برای مواجهه با مفهوم شهادت است. سیاستی که یا وجود ندارد، یا اگر دارد، در اجرا عملاً بی‌اثر شده است.

سؤال روشن و صریح این است: چگونه ممکن است در کشوری که شهادت در بالاترین سطح ارزشی تعریف می‌شود، در پایین‌ترین سطح اجرایی یعنی بانک، هیچ ترجمه عملی و حمایتی برای آن وجود نداشته باشد؟

نتیجه همین تناقض است:

در سطح شعار، همه چیز با خون شهید معنا پیدا می‌کند... اما در سطح سیستم، حتی آخرین ریال هم با منطق ساخت مالی قابل‌مطالبه است.

و این همان نقطه‌ای است که باید پی‌تعرف دربرآش پاسخ داده شود، نه توجیه. * تحلیلگر و کارشناس جنگ

یادداشت

محمد طولابی*

در این سرزمین، شهادت فقط یک واقعه نیست؛ یک ارزش قطعی و غیرقابل‌منافشه است. نقطه‌ای که در آن، فرد از تمام محاسبات دنیوی جدا می‌شود و در نگاه جامعه به اوج احترام و قداست می‌رسد.

اما در کنار این حقیقت پذیرفته‌شده، یک واقعیت تلخ و کاملاً زمینی وجود دارد که کمتر کسی حاضر است آن را با همان صراحت به زبان بیاورد: نظام بانکی، شهادت را نمی‌فهمد؛ فقط «بدهی» را می‌فهمد. در بسیاری از پرونده‌ها، تسهیلاتی که فرد در زمان حیات دریافت کرده، پس از شهادت دقیقاً با همان منطق قبل ادامه پیدا می‌کند؛ بدون کوچک‌ترین تغییر در ماهیت حقوقی یا انسانی آن. نتیجه روشن است: خانواده‌ای که در اوج

